

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری

۱۵ اگست ۲۰۲۳

میرشایمر: اوکراین محکوم به شکست است

جان میرشایمر، دانشمند علوم سیاسی، متقاعد شده است که درگیری اوکراین برای مدت طولانی ادامه خواهد داشت. اوضاع به هم ریخته است، اعتماد از بین رفته است. اوکراین بیشترین بار را بر دوش دارد. وعده ای که در سال ۲۰۰۸ برای پذیرش آنها در ناتو داده شد، یک اشتباه فاجعه بار است. این دانشمند علوم سیاسی امریکائی در مقاله ای دو قسمتی در مجلهٔ سیاسی "سیسرو" تصویری تیره و تار از توسعهٔ بیشتر درگیری اوکراین ارائه می دهد. میرشایمر فرض می کند که درگیری نظامی سال ها ادامه خواهد داشت. اعتماد روسیه به ویژه به غرب پس از خرابکاری در توافق مینسک ۲ متزلزل شده است. مینسک ۲ قرار بود تمامیت ارضی اوکراین، به استثنای کریمه، را با اعطای خودمختاری بیشتر به دونباس توسط دولت کیف تضمین کند. مینسک ۲ یک نقشهٔ راه ۱۳ ماده ای برای پایان دادن به جنگ داخلی و فدرال سازی اوکراین بود و دونباس بخشی از اوکراین باقی ماند.

این طرح توسط غرب خنثی شد. بنابراین، در عمل، دیگر یک شریک مذاکره معتبر برای روسیه در غرب وجود ندارد. آنگلا مرکل صدراعظم سابق المان، فرانسوا اولاند رئیس جمهور سابق فرانسه، و پترو پوروشنکو، رئیس جمهور وقت اوکراین، علناً اعتراف کردند که نمی خواستند توافق مینسک را هرگز اجراء کنند. همانطور که صدراعظم سابق المان

در مصاحبه ای با روزنامه هفتگی دی سایت گفت، این توافق تنها به این منظور بود که به اوکراین زمان کافی برای از لحاظ نظامی «قوی تر» شدن را بدهد.

در میدان جنگ، میرشایمر روسیه را در موقعیت برتر می بیند. ستراتیژی روسیه مؤثرتر است و در عین حال جان انسان ها را نجات می دهد. او خسارات اوکراین را به طور قابل توجهی بیشتر از روسیه تخمین می زند. روسیه همچنین در زمینه جمعیت دست بسیار بالاتر را نسبت به اوکراین دارد. علاوه بر این، صنعت تسلیحات روسیه توانست تولید خود را به طور وسیعی گسترش دهد. از سوی دیگر، غرب در حال رسیدن به محدودیت های ظرفیت خود است که به نظر کارشناس علوم سیاسی نمی تواند به سرعت بر آن غلبه کند.

این پیامدهای گسترده ای برای اوکراین دارد. حتی قبل از شروع عملیات ویژه، اوکراین در مشکلات اقتصادی غرق شده بود. به گفته میرشایمر، مهاجرت و فرار مردم و جنگ این مشکلات را بیشتر تشدید می کرد. این کشور کاملاً به کمک های خارجی وابسته است، بخش های زیادی از صنعت ویران شده است.

میرشایمر می نویسد: «آینده اوکراین بسیار تاریک به نظر می رسد. هیچ نشانه ای از پایان جنگ به این زودی وجود ندارد و این به معنای تخریب بیشتر زیرساخت ها و مسکن، ویرانی بیشتر شهرها، تلفات بیشتر غیرنظامیان و نظامیان و آسیب بیشتر به اقتصاد است. و اوکراین احتمالاً قلمروهای بیشتری را از دست خواهد داد (...).»

در نهایت، مخالفان گسترش ناتو حق داشتند. محرک این درگیری تمایل به پذیرش اوکراین در ناتو و در نتیجه گسترش بیشتر ناتو به سمت روسیه است. به گفته این کارشناس علوم سیاسی، توسعه درگیری به سمت جنگ نادیده گرفتن دائمی منافع امنیتی روسیه است.

در اواخر دسامبر ۲۰۲۱ روسیه در نامه ای خطاب به ناتو و ایالات متحده نسبت به تقسیم ناپذیری امنیت برای کشورها هشدار داد. روسیه از غرب ضمانت های امنیتی خواست و در پاسخ یک پاسخ عمومی با مطالبی مانند انتخاب آزاد اتحاد برای اوکراین دریافت کرد. دو ماه بعد، در فبروری، پس از این که گلوله باران دونباس توسط اوکراین بشدت افزایش یافت و جمهوری هائی که اکنون توسط روسیه به رسمیت شناخته شده اند درخواست حمایت نظامی کردند، روسیه عملیات ویژه نظامی خود را آغاز کرد.

«اگر ایالات متحده و متحدانش در اپریل ۲۰۰۸ تلاش نمی کردند اوکراین را به عضویت ناتو بپذیرند، یا می خواستند نگرانی های امنیتی مسکو را پس از وقوع بحران اوکراین در فبروری ۲۰۱۴ برآورده کنند، احتمالاً امروز جنگی در اوکراین رخ نمی داد و مرزهای آن همانند زمانی بود که در سال ۱۹۹۱ این کشور استقلال یافت. غرب اشتباه بزرگی مرتکب شده است که هزینه اش را آنها و بسیاری دیگر هنوز در حال پرداختن هستند.»